

Fă-mă a ta

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Fă-mă a ta, pădure, mai naște-mă o dată,
Așează-ți prima rouă pe umerii mei verzi,
Să-mi înflorească tâmpla sub bolta fermecată
Și-apoi să vii, iubite, în mine să te pierzi.

Fă-mă a ta, secundă, oprește-mă în palme,
Descultă pe pământul prea reavăn și-ncercat
De trecerile tale ce niciodată calme
N-au fost, dar înțelege, să fugi e-așa păcat.

Oprește-te și leagă-ți o ancoră-n lumina
Fragilă ce străbate prin creanga mea ușor,
Să simți cum ți se-ngroapă-n poveste rădăcina...
Fă-mă a ta, iubite, să nu-mi mai fie dor!

- Tu te-ai născut din stele, deci pot cuprinde cerul
Ce-și picură cerneala cu stropi de chihlimbar
Pe foile de calcar unde-ngropăm misterul
Iubirii absolute, poemelor cu har.

Ești timpul meu de astăzi, secunda care vine
Să-nveșmânteze slova cu flori de liliac,
Îmi tipărești în suflet metafore aldine,
Te cânt și-n vis, iubito, te cânt când te dezbrac.

Te prind în palma serii prin fanta de lumină
Din care izvorăște al nemuririi vers,
Am traversat abisul și-aceeași rădăcină
O împărțim de-o vreme, același univers.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș